

Et addidit. Hatten' inquit
q̄ sui fortis alios impugnando.
de cetero volo esse fortis meipz
ipugnando. *Ex speculo histo-
riali lib' xxxi. ca. c. viij.*

Dixit civitates et castella
longe lateq; b̄s fr̄cis
artulens tantoz d̄ina v̄tute
ad p̄nias corda cōmouit q̄ et
aliquociens ad r̄ligionis ha-
bitū triginta r̄cepit. Confi-
debatur heretica p̄uitas. fides
extollebatur catholica. quā nō
solū sc̄s iste magnificauit vi-
ta et v̄bis. s; et plurimis extu-
lit miraculoz p̄digys. Nā et
ocm languorē diuini nois in-
uocata v̄tute curauit. v̄bo mag-
nifice democēs effugauit. nul-
laq; oranti necessitas vl' pericu-
li difficultas ob̄sistē potuit.
Panes enā ad b̄ndicendū illi
sepius offerebat. de q̄bus egr̄i
iustantes a diuiso languoris
i cōmodo r̄surgebāt. *Crebro*
q̄ pius p̄r q̄si feminid' a plō
d̄lictus ē eo q̄ tunica eius p̄-
ptualas cū cultellis inaderent
easq; deuote contra diuisa pe-
ricula p̄ salutis r̄medio cōser-
uaret. Ip̄e aut vir sc̄s ea p̄ci-
pue q̄ circa xp̄m gesta sūt assi-
dua meditatione reuoluens die
d̄nice natiuitatis instante. hu-

milē nascētis in betlehē saluatoris
infancie paupertatē. silitudine q̄ po-
terat r̄psentare desiderās. ad cas-
tellū de grecis quendā virū r̄ligio-
sū et nobile noie iohes p̄misit q̄ ad
hoc bouē et asinū cū p̄sepio cōtra-
festi gaudia sibi p̄parauit. Prepa-
rato itaq; p̄sepio fenū iponitur.
Adducti bos et asin' ad p̄sepe collo-
cātur. et sic cū gaudio vigilie celebe
inchoant. Fr̄es q̄ laudes deo debitas
exsoluebāt. et cūti q̄ aderāt nouis
leticie cantibus applaudebāt. Stabat
aut corā p̄sepio b̄s fr̄cis' suspiris
p̄ gaudio plen' indiciabili suauitate
p̄fusus. Tandē sup ip̄m p̄sepe sa-
cra celebrantur solempnia missaz.
Et ip̄e sanct' dei lenita solēnibus
ornamētis indut' euāgelū voce
sonora p̄nūciat. At deinde pp̄lo
de nato in betlehem r̄ge paupere
melliflua p̄dicat. Miranda vero
talib' ibidem quidā viro v̄tutis ostē-
sa ē visio. Vidit ad p̄sepe d̄cā
btm f. accēde et quendā qui in illo
iactē videbatur exanimis velud a
sopny sopoc' puerulū exatāe cre-
ditur. Itaq; nō imerito suā d̄ns ih̄s
xp̄s ifanciā r̄colenti in hui' formu-
la ē absurde mōstrat'. Quippe q̄
in multoz cordibz p̄ obliuionē q̄si
sopit' et mortu' veluti p̄ bt̄i f. dor-
trinā ad exemplū euigilans ad me-
moriā est r̄duct'. finit' igitur tātis

solempnys plus ad propria emeant
At vero de feno p̄sepi cōservato
plura diuisimode postmodū ab v
triusq; sexus hoībz emota pericu
la. n̄ nō et brutis aiālibz morbidis.
sanitatis collata emedia p̄t alia
q̄si innūa q̄ in diuisis egritudinū
necessitatū seu periculoz ḡnibus
gessit. Multos enā mirifice mortu
os r̄suscitauit q̄z et si de pluribus
nō sim⁹ incerti nūm ad p̄ns non
posuim⁹ nisi q̄ vndeā eē a viris fi
de dignis accepimue. Laud. Iaus dō.

**Explicit liber tertius de ac
tibz q̄busdā mirabilibus b̄n
fransa et socoz ei⁹ p̄moz.**

